

Egzamin
II termin, I termin przywrócony
Prawo międzynarodowe publiczne
SSP II
31 sierpnia 2015 r.

1.

A. Dokonaj charakterystyki prawnej pojęcia podsystemu prawa międzynarodowego (*self-contained regime*, reżim specjalny). Analiza ma stanowić część stanowiska specjalnego sprawozdawcy Komisji Prawa Międzynarodowego. Prace te mają doprowadzić do przygotowania odpowiednich wskazówek, ilustrujących zależności prawne między powszechnym prawem międzynarodowym a jego podsystemami i wpływające z tego normatywne konsekwencje. Raport zawierający przedmiotowe wskazówki, wraz z odnośną praktyką międzynarodową, zostanie zreferowany na posiedzeniu Komitetu Prawnego Zgromadzenia Ogólnego ONZ. [25 pkt]

B. „*Ex injuria ius non oritur* (prawo nie wypływa z bezprawia) a prawo międzynarodowe publiczne - ustalenie istoty zasady w granicach międzynarodowego ładu prawnego”. Analiza ma stanowić część uzasadnienia wniosku państwa A o wszczęcie postępowania przeciwko państwu B przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości w sprawie pewnych zobowiązań państwa B wobec państwa A. [25 pkt]

2. W 1984 r. państwa A, B, C, D i E podjęły negocjacje w celu przyjęcia wielostronnej umowy międzynarodowej. Jej podstawowym celem było zakończenie wieloletniego sporu o podział wód granicznego Jeziora Bepin. W następstwie rokowań przyjęto tekst traktatu. Artykuł 25 Traktatu z Mandalore przewidywał procedurę zróżnicowanych trybów wyrażenia zgody. W przeciągu następnych trzech lat doszło do ratyfikacji Traktatu w państwach A, B i C. Przedstawiciel państwa D podpisał umowę z zastrzeżeniem, natomiast ambasador państwa E w państwach A i B złożył pod tekstem podpis ze skutkiem *ad referendum*. Traktat nie zawierał przepisu określającego moment jego wejścia w życie. W 1988 r. przewodniczący izby wyższej parlamentu państwa E, Hikaru Sulu, stwierdził, że traktat ma zastosowanie do państwa E z wyłączeniem Aneksu nr 1, regulującego kwestie połowów na Jeziorze Bepin. Aneks nr 1 ustalał dozwolone limity połowowe w równej wysokości w odniesieniu do wszystkich państw. W 1990 r. ministrowie spraw

zagranicznych umawiających się państw podpisali Memorandum z Kaladan. Z końcowej klauzuli dokumentu wynikało, że wszystkie państwa potwierdzają skuteczność Traktatu z Mandalore. Jednocześnie mocą art. 10 Memorandum powołano roboczą Komisję Sygnatariuszy mającą na celu nadzorowanie stosowania przedmiotowego traktatu. Jej przewodniczący, ambasador Shaddam Corrino, poinformował, że w 1989 r. państwo E przekroczyło dozwolone limity połowów. Przedstawiciel państwa E w Komisji Sygnatariuszy, poseł Piter De Vries, podkreślił, że w 1989 r. skuteczność Traktatu z Mandalore była ograniczona z uwagi na brak reakcji negocjujących państw na zastrzeżenie zgłoszone przez państwo D. Poseł zwrócił uwagę, że pełne zastosowanie przedmiotowy traktat zyskał dopiero w 1990 r. Ponadto podkreślił on, że w odniesieniu do państwa E nadal ma zastosowanie wyłączenie obowiązywania Aneksu nr 1. Przedstawicielka państwa D, konsul Darwi Odrade, stwierdziła z kolei, że w latach 1984-1990, w związku z klauzulą zróżnicowanego przyjęcia, miało miejsce tymczasowe stosowanie Traktatu z Mandalore, co pociągało za sobą jego pełną skuteczność w tym okresie. W następstwie zaistniałego sporu ministrowie spraw zagranicznych państw D i E w czasie spotkania w Ferenginar, stolicy państwa D, podjęli decyzję o powołaniu arbitrażu międzynarodowego. W umowie kompromisowej zainteresowane państwa zwróciły się, po pierwsze, o jednoznaczne ustalenie momentu zawarcia i wejścia w życie Traktatu z Mandalore w odniesieniu do wszystkich państw negocjujących, a po drugie, o określenie przedmiotowego zakresu obowiązywania traktatu, w związku z zastrzeżeniem państwa D i oświadczeniami składanymi przez przedstawicieli państwa E.

Mając na uwadze zarysowany stan faktyczny i obowiązujące zasady prawa przedstawi linię rozumowania trybunału arbitrażowego wraz z możliwymi konkluzjami na poziomie sentencji. Oceń zasadność stanowisk poszczególnych państw. Swój wywód uzasadnij, odwołując się również do doktryny i orzecznictwa sądów międzynarodowych. Wszystkie powoływane państwa należą do ONZ. Od 1981 r. państwa A i B są ponadto stronami konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r. Państwa D i E przystąpiły do przedmiotowej konwencji w 1988 r. Państwo C jedynie ją podpisało w roku 1969. [35 pkt]

3. Rozwiń każde z haseł w zwięzłe międzynarodowoprawne definicje (maksymalnie 5-zdaniowe):

- a) podzielność postanowień traktatowych,
- b) depozytariusz umowy międzynarodowej,
- c) opinia doradcza MTS,
- d) *animus occupandi*,
- e) morskie wody wewnętrzne,
- f) nieważność aktu jednostronnego,
- g) kolizja jurysdykcji sądów międzynarodowych,
- h) urzędnik konsularny,
- i) Hans Kelsen,
- j) zarządzenie tymczasowe Rady Bezpieczeństwa ONZ. **[20 pkt]**